

Παραίτηθε, και γὰρ Ἀνδριόπουλος
τοὺς ἐμποροὺς κορώνει,
παραίτηθε, και γὰρ ὁ Μοσχόπουλος
'στὸ κυνήγι τοὺς στεφάνει.

Ἐπανήλθε, και γὰρ ἀντιπάλους
ἢ φτώχεια τὰράντει,
ἐπανήλθε, και γὰρ εἰς τοὺς ἄλλους
δὲν ἔκανε κλάτη.

Ἐπανήλθε, και γὰρ δὲν εὐρέθη
κανεὶς ἄλλος σωτήρ,
ὁ δὲ Πάλλης σιγὴν ὑπεσχέθη
και πᾶς ἄλλος πατήρ.

Αἰνέσωμεν ἀνάστασιν πολυκαθούς κυρίου,
πρὸς αἰῶνας ἀρτυνίσωμεν τὴν πλάσιν τῶν νοθεῶν...
και πάλιν περιτίθεται στεφάνου μαρτυρίου
ὁ κατ' αὐτὰς ἐμφανισθεὶς μετ' ἰσοφρον ἔρυθρον.

Δόξα, κλεινὴ Γεωργάκη,
ποῦ 'στὸ τέλος
ἔγινες και λίγα
Μαζανιέλος.

Τὸν φόρεσες και σὺ περιμυτέ,
μὰ κἀλλιον ἀγατὰ κατέ.
Αἰνῶ σε, ποῦ δὲν ἔβρω πᾶς σου φάνη
και ἐφόρεσες τὴν κόκκινη σκουφίτσα,
και τρωμερὸς ἐκφοβίλας σὴν στάνη
και ὁ λόγος σου κενόσες σὴν καρφίτσα.

Δὲν σ' ἔβλεγαν κλεινὸν
Αἰλαὶ Βασιλέων
και κόσμοι χρυσοί.

Τὸν ἰσοφρον ἐφόρει,
και ἠκούσθη και ἠκούσες
τῆς τοῦτου και αὐ.

Ἐτῆς γλώσσης τὸ μέλι
πικρὸν ἐγίνοντο
ἐπιτέτισες βέλῃ
πικρὰ και ἔκλεινον,

ποῦ δίνοντε θύμους 'στὸν τάδε, 'στὸν δεῖνα,
και ἔκεινοι κινουῦνται και κινῶντο ἐκεῖνα.

Κι ἔβλεβρο μόνος
ἔκτος τοῦ Νημφάνος
ἄλλων ἀνεσθίνων
και ἐπὶ τῆς στήνης
ἐκείνοι και ἐκείνων
και ἔδεινος και ἔδεινος.

Και πάλιν ἐπανέγνωται μετ' ἰσοφρον ἀκατον
ὁ συμκαθέρομος μετ' ἰσνης και ἔδεινος ἀντιφρόσους,
και πάλιν ἀναβάλλεται τὸ νημφάνον ἱμάνον
ὁ τὸν ἀναβαλλόμενον Συνητηριῶν ἀσπίδας.

Μὲ νέαν ἐπιφαίνεται λαμπρὸν περὶ Βουλῆν
ὁ κλεινὸς τῶν ἀσπίδων
ὁ τὴν Δευτέραν τῶν παθῶν
καλέσας τὴν Βουλῆν.

Και κόσμος ἐτρέψε πολλὸς γ' ἀπόσθη χαρῶν
εἰ γὰρ τὴν κῆρι δάδατ και ὁ Τριανταφυλλῆτος.

ποῦντα πρωτοπαλλήκαρο γερό τοῦ Κυριακόλη
και κρῶτος και καλλίτερος βγαίνει 'στὸ καρασῶλι.

Ἀτρέφητος και ἀκράτητος μετ' ἰσοφρον θάρρους
ἔλεγεσε πᾶς θὰ ριχθῆ οἱ Κόνιτε και Παλλάδα,
και ὅσοι κερμέναν γὰρ δούτ' ὀρημητικὸς χαιμάρρους
δὲν εἶδαν ἄλλο τίποτα παρὰ γερό 'στ' αὐλάνα.

Ἀνάστασιν αἰνοῦμεν,
Κόνιτε σὲ προσκινουόμεν.
Δὲν μ' ἔμλησες πολλὰ,
ἴγια και στρογγυλά.

Ἐλετες 'στὸν χρυσομῶλην
νὰ κἀθετ' εὐκαιθῆς,
και ἴσως παρατηθῆς
μετὰ τὸ Πάσχα πάλιν.

Ἐλετες και πρὸς τοὺς φίλους πρὸς τὸ παρὸν νὰ πᾶνε
νὰ σφάξουν τοὺς ἀμνοὺς,
και ἄμεισως νὰ γυρίσουν, και γὰρ πολλὰ δαπάναι
μὲς ἄφησαν γυμνοὺς.

Αἰνέσωμεν ἀνάστασιν, δονοῦσαν ἐγκαφάλους,
και ῥήτορας εὐλάλους,
ὅπως ἠκούσες τῶν κηρύσσων ἐμῆσες προσφάτους
και ἴσως παρακαίοντες μετ' ἰσοφρον κρῶτος.

Κι ἔβλεπε καθῆρας μεσοφρος
ἠγητόρων και ἰσοφρῶν
ἀνω κῆρι τὰ μαλά,
δεναι ὁ τῆς Πάτρας Ροφρος
ἔμλεψε τὴν ἐπαρὸν
πᾶς δὲν εἰμασσε καλά.

Ταῦτην ἐκφανεὶ μετ' ἰσοφρον
καθῆς γέρος και νεφέλος,
ὅπως εἶπε κατὰ λάθος
ὁ Βουδούρης ὁ Βασίλης.

Ταῦτην μέλετε και καθῆρας
νήφρον και κρησοκαθῆρας,
ταῦτην φθόνου και ἰσθῶ,
ποῦ πολλὰ μορολογῶ.

Ἀναστάσους ἡμέρα... τράγος τράγον κουτοῦλε,
και κηροῦ φωνῆ μεγάλη
μετ' ἰσοφρον διελάται
πᾶς δὲν εἰμασσε καλά.

Και κηροῦ φωνῆ μεγάλη,
νὰ ἄλλους κηροῦ φωνῆ μεγάλη.

Μὲνε Ἑλληνας... περιβαλλῶς ἔβησε Γαλλισσι
τοῦ Ἀδοκαρ ἢ διελάται ἢ τῶσαν ἀγαθῆ,
περὶ τῆς πρώτης ἐποχῆς τοῦ κατ' ἡμᾶς βασιτεῶν,
ἀνευματικὸν ἐντροπῆμα τοῦ κῆρι μουσαλάτου.

Νέον Ἡμερολόγιον τῆς Τριφυλλίας πρώτης...
ὁ Νῆος ὁ Δαιμυράκος μουσοτραφῆς ἐβδότης.

Τὴ περιφρον Ραῖσεν τῶν κηρῶν Μενδοῦσι,
ποῦ διελάται χαίρει σφῆμν καταπτηκατος κλεινοῦ.
Ἀρῆμος Ὁφθαλματρεῖου, δύο φέρων ἀπὸ μόνον
και ὅλο γᾶσι και κομῶντες μ' ἐνα τέλειον οὐδιῶν.